

Spm. nr. S 8

Til *indenrigsministeren* (2/10 90) af:

Jane Oksen (FP):

»Kan en kommune sælge en nedlagt skole for 0 kroner til en selvejende institution, der vil benytte skolen til aktiviteter for lokalsamfundets borgere?«

Begrundelse

I tider, hvor der nedlægges en del små skoler, ønsker kommunerne ofte at overdrage disse til en kreds af borgere for at bevare et samlingssted for lokalsamfundets borgere.

Spørgeren mener, at det må være i strid med kommunalretlige regler, at en kommune på denne måde afhænder et kommunalt aktiv, og at der findes regler om offentligt udbud af kommunale ejendomme, idet en kommune vel ikke kan tillade sig at afhænde en ejendom til 0 kroner, men har en pligt til, at ejendommen indbringer mest muligt til kommunens kasse. Ønsker en kommune at overdrage en nedlagt skole til lokalbefolkningen, bør dette vel kun være muligt i form af en lejekontrakt.

Svar (9/10 90):

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Kommunernes dispositioner i forbindelse med salg af kommunale ejendomme er reguleret af almindelige kommunalretlige grundsætninger, herunder reglerne om, at kommunerne normalt ikke uden lovhjælp må yde tilskud til enkeltpersoner, og at kommunerne skal handle økonomisk forsvarligt.

At kommunerne ikke må yde tilskud til enkeltpersoner, medfører, at kommunale ejendomme som udgangspunkt skal sælges til den højeste opnåelige pris (markedsprisen). Salgsprisen vil dog kunne fastsættes til en pris, der er lavere end markedsprisen, hvis kommunalbestyrelsen i øvrigt lovligt kan yde tilskud til køberen, eller hvis kommunen i forbindelse med salget sikrer, at der varetages en saglig kommunal interesse.

Det er i teori og praksis antaget, at kommuner lovligt kan tilvejebringe eller yde støtte til tilvejebringelse af lokaliteter til fællesaktiviteter for kommunens borgere. En kommune vil derfor også lovligt kunne overdrage en ejendom vederlagsfrit til en selvejende institution,

der vil benytte ejendommen til sådanne aktiviteter. Det er dog bl.a. en betingelse, at den selvejende institution alene udfører opgaver, som kommunen selv kunne udføre, herunder at institutionen ikke har erhvervsøkonomisk formål, samt at lokalerne af den selvejende institution stilles til rådighed for borgerne efter saglige kriterier. Kommunen må endvidere sikre sig indflydelse på, hvad der skal ske med den omhandlede ejendom i tilfælde af den selvejende institutions opløsning.

Spm. nr. S 11

Til *skatteministeren* (3/10 90) af:

Jens Thoft (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvorledes det går med opkrævning af renteaftgiften for indkomståret 1987, herunder hvor mange restanter der fortsat må antages at være, og hvilket beløb disse omtrentlig skylder det offentlige?«

Begrundelse

Jeg har en stærk mistanke om, at der fortsat er over 50.000 skatteydere, der endnu ikke har betalt renteaftgiften for 1987. Som bekendt er opkrævningen heraf en ikke særlig højt prioriteret opgave, og sammenlægningen mellem skat og told har formentlig yderligere forsinket opkrævningen. I øvrigt beklager jeg, at ministeren ikke fulgte SF's forslag og ophævede renteaftgiften for 1987 – det år, hvor afgiftsgrundlaget var særlig uretfærdigt og tilfældigt.

Svar (11/10 90):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

I et svar på et spørgsmål fra hr. Jens Thoft den 6. februar 1990 (spørgsmål nr. S 437, stillet 30. januar 1990) blev det oplyst, at der i begyndelsen af februar 1990 blev udarbejdet inkassomateriale for i alt ca. 109.000 personer. Den samlede renteaftgiftsrestance udgjorde ca. 359 mio. kr., hvortil kom morarenter på ca. 40 mio. kr.

Told- og Skattestyrelsen har oplyst, at man skønner, at der ved den forestående ajourføring af inkassomaterialet ultimo oktober 1990 vil være ca. 76.000 uafsluttede inkassosager. Af disse er ca. 5.500 restanter nye i forhold til inkassoudsendelsen i februar 1990. Kommunerne, der står for inddrivelsesopgaven, har såle-